

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/13/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4414010282
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4414010282.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci odsúdeného F. L. , pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného F. L. proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky z 19.11.2014, sp. zn. 2Nt/16/2014, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 22. januára 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného F. L. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Nové Zámky (ďalej len „súd prvého stupňa“), konajúci na verejnom zasadnutí samosudkyňou, uznesením z 19.11.2014, sp. zn. 2Nt/16/2014 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného F. L. (ďalej len „odsúdený“) z 12.06.2014 na povolenie obnovy konania (ďalej len „návrh“), ktoré sa skončilo trestným rozkazom súdu prvého stupňa z 08.02.2014 sp. zn. 0T/21/2014, ktorý v ten istý deň nadobudol právoplatnosť (ďalej len „právoplatný rozsudok“) s tým, že nezistil podmienky obnovy konania uvedené v § 394 Trestného poriadku (ďalej len „prejednávaná vec“).

Súd prvého stupňa napadnuté uznesenie odôvodnil zistením, že po vydaní právoplatného rozsudku v prejednávanej veci nevyšli najavo žiadne také nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania, pretože za také nemožno považovať ani skutočnosti a okolnosti tvrdené odsúdeným a vyplývajúce z listinných dôkazov, zvlášť lekárskeho správ, o jeho vážnej duševnej chorobe, ktorou trpí a mal trpieť aj v čase skutku, zo spáchania ktorého bol právoplatným rozsudkom uznaný vinným a ktorá mohla mať za následok stratu jeho schopnosti rozpoznať protiprávnosť tohto činu a ovládať svoje konanie. Osobitne v tejto súvislosti zdôraznil, že paranoidná schizofrénia v anamnéze bola u odsúdeného diagnostikovaná po jeho hospitalizácii v Českej republike v dňoch 25.03.2014 až 31.03.2014, teda takmer po dvoch mesiacoch pod spáchania skutku v prejednávanej veci.

Napadnuté uznesenie bolo odsúdenému, jeho obhajkyňi a prokurátorovi oznámené vyhlásením na verejnom zasadnutí súdu prvého stupňa uskutočnenom 19.11.2014 v ich prítomnosti, ihneď po ktorom oznámení, teda včas, podal odsúdený proti napadnutému uzneseniu sťažnosť, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa 22.12.2014 zopakovaním svojich tvrdení, v ktorej súvislosti zvlášť poukázal na obsah výstupnej správy z Psychiatrickej nemocnice Praha - Bohnice z 31.03.2014, správy Psychiatrickej nemocnice Hronovce z 30.09.2014, správy G.. L. a výpisu z účtu poistenca majúc súčasne za to, že vzhľadom na ne považuje skutkový stav podstatný pre posúdenie odôvodnenosti zamietnutia návrhu za nedostatočne zistený a napadnuté uznesenie za predčasné. Odsúdený mal za to, že bolo jednoznačne preukázané, že v čase spáchania skutku trpel duševnou poruchou, ktorej intenzita a závažnosť nebola doposiaľ preukázaná, je dostatočným dôvodom na to, aby súd vo veci ďalej konal a obnovu konania povolil, pričom táto otázka musí byť preskúmaná osobami na to odborne spôsobilými, teda predmetom znaleckého dokazovania.

Zo všetkých týchto dôvodov odsúdený Krajskému súdu v Nitre (ďalej len „nadriadený súd“) navrhol, aby podľa § 194 odsek 1 Trestného poriadku napadnuté uznesenie zrušil a povolil obnovu konania v jeho prospech.

Nadriadený súd, ktorému súd prvého stupňa predložil prejednávajúcu vec na rozhodnutie o sťažnosti odsúdeného 15.01.2015, pri rozhodovaní o nej podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému tento sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia.

Plnením tejto svojej prieskumnej povinnosti nadriadený súd predovšetkým zistil, že sťažnosťou odsúdeného napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa bolo vydané na základe zisteného skutkového stavu veci, o ktorom neboli (a s prihliadnutím na odôvodnenie proti napadnutému uzneseniu odsúdeným podanej sťažnosti) ani nie sú žiadne dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o tom, že ani v návrhu, ani vo vyjadreniach odsúdeného na verejnom zasadnutí súdu prvého stupňa uskutočnenom v prejednávanej veci (na ktorom využil svoje právo a nevypovedal) neuviedol, a ani dokazovaním (vrátane výpovede svedka F. L. - otca odsúdeného a zvlášť obsahom prečítaných listín) vykonaným v tomto konaní o povolení obnovy konania v prejednávanej veci súdom prvého stupňa neboli zistené žiadne také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by boli skôr súdu neznáme a ktoré by súčasne mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi, už skôr súdu známymi, odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného v prejednávanej veci, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne v prejednávanej veci odsúdenému uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatelia alebo v prejednávanej veci odsúdenému uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu tak, ako by to v prejednávanej veci podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku muselo prichádzať do úvahy.

Plnením tejto svojej prieskumnej povinnosti nadriadený súd tiež zistil, že odôvodnenie napadnutého uznesenia je v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku, pretože obsahuje všetky podstatné skutočnosti, ktoré súd prvého stupňa považoval za dokázané, dôkazy, o ktoré sa jeho skutkové zistenia opierajú a úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, s ktorými sa aj nadriadený súd stotožňuje a na ne poukazuje, nepovažujúc ich za potrebné pozmeniť, ani doplniť, a to aj (a zvlášť) preto, že ani odsúdený v odôvodnení ním proti napadnutému uzneseniu podanej sťažnosti, neuviedol žiadne také relevantné skutočnosti, okolnosti alebo právne úvahy, ktoré by boli spôsobilé z hľadiska nezistenia podmienok obnovy konania spochybniť správnosť a úplnosť skutkových zistení súdu prvého stupňa ako aj (a zvlášť) správnosť právnych úvah (osobitne § 394 odsek 1 Trestného poriadku, ale aj § 23 Trestného zákona), na základe ktorých skutočnosti, ktoré považoval za dokázané, posudzoval.

Podľa 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a právne úvahy, nadriadený súd nezistiac žiadny dôvod na zrušenie napadnutého uznesenia a iné rozhodnutie o návrhu odsúdeného v jeho prospech, jeho sťažnosť podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku zamietol, pretože nie je dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 185 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku).